

Socijalna pravda

Stipo Šošić - Dušobrižnik

Ne jednom ljudi koji rade da budu na usluzi drugima susreli su se sa iznađenjima u svom poslu. Savremeni čovjek nema mjesta za ljubav u svom životu. Sve je stavljeno na načelo: "koliko ja tebi radim toliko ćeš mi platiti". Sve se mjeri po učinku. A taj nesretni učinak je bez srca i osjećaja. Socijalna pravda je zauzela mjesto ljubavi. Od takvih iznađenja nisu pošteđeni ni svećenici u svom pastorlnom radu jer i njihov rad je na usluzi drugima. Evo nekoliko crtića u dokaz toga.

Ima on smrtni slučaj u svojoj obitelji - Umrkla mu majka. U pogrebnom društvu sve je uređeno da taj sprovod bude kako treba. Vjernica je ona bila - prije smrti primila je sve potrebne sakramente. Njen sprovod bez svećenika bio je nezamisliv. U razgovoru oko sprovoda prvo pitanje za njega je najvažnije. "Koliko Vi uzimate?" Poslije takvog pitanja u čovjeku koji radi s ljubavlju svoj posao odmah počinje rasti adrenalin. Istina je da on nije to pitao iz nekakve zlobe ili nekakvog izrugivanja, nego iz čiste namjere da se ne bi ostmotio i da zna koliko za to treba izdvojiti. Ali njegovo samo shvaćanje svećeničkog rada da nije smiješno bilo bi žalosno. I poslije dužeg vremena u razgovoru s njim shvaća on pomalo da je ljubav važnija nego pravda.

Božićni blagoslov vjerničkih domova. Svi se vesele takvim susretima. Najprije dušobrižnici iz razloga što će bolje upoznati svoje vjernike, njihove potrebe i probleme. Vesele se svakom susretu a pogotovo kad pomognu. Vjernici rado primaju svoje duhovne vođe u svoje domove. Neki to čine zaista iz uvjerenja da im je blagoslov potreban a neki radi toga što su oni dobri sa dušobrižnikom i ni pod koju cijenu ne bi mu se htijeli zamjeriti - a pojedini i radi toga što će on njima dati blagoslov a oni će mu za uzvrat to platiti.

- Došao svećenik pred vrata jednog stana sa papirom u ruci na kojem piše jasno, ime i prezime, ulica i broj, potpis, i rečenica: "želim blagoslov stana"

- E ovdje sam sigurno dobro došao pomislih on, prije nego što je pritisnuo zvonce na vratima.

- Kraj otvorenih vrata stoji nasmiješen čovjek i žena i njihovih troje djece. O dobro došli ali, odmah prije nego uđete da vas pitam: "koliko će to koštati?"

- "Ništa" , odgovori mu i pokuša da bez poziva uniđem kraj njega.

- "Ne, ne, recite vi meni prvo koliko je vaše i tek onda možete raditi".

- "Ništa čovječe to ne košta ako hoćete nešto dati dadnite ako ne opet dobro". Pomalo uzrujan odvrati mu.

- "E kad je tako onda nema blagoslova".
- Zašto iznenađeno, on ga upita?
- "Ako ja ne platim, taj blagoslov ništa ne vrijedi, eto zato".

Eto to je ta socijalna pravda bez ljubavi i srca. Sve se svodi na konzumiranje, mjerenje, uslugu i servisiranje. Savremeni ljudi nisu u svom srcu ostavili mjesta za ljubav zato što ljubav ne trpi nikakvog mjerenja.

Bolje je živjeti u drugačijim dimenzijama jer život se isplati živjeti tek onda ako možemo nekome biti od koristi sa srcem i ljubavlju. Dobrota stvara puniji život jer ona ide i tamo gdje nema pravde.